

Анотація

Ярослав Ганіткевич. Вклад лікарів Кам'янця-Подільського у розбудову української державності.

У статті говориться про лікарів – громадських діячів і науковців, життя або діяльність яких були пов'язані з м. Кам'янець-Подільським у період Української національної революції та пізніше. Приведені дані про О.Черняхівського, М.Герашенка, В.Підгаєцького, К.Солуху та ін.

Yaroslav Hanitkevych. The contribution of the doctors from Kamyanets-Podilsky in construction the Ukrainian State .

In clause is spoken about the doctors – public figures and scientist, which life or activity were connected with Kamyanets-Podilsky in the period of Ukrainian national revolution and later. The data about O.Cherniakhivskiy, M.Herashchenko, V.Pidhayetskiy, K.Soluha etc. are given.

Сергій Стельникович

м. Житомир

ПОЛІСЬКА СІЧ – НЕВІДОМИЙ СЛІД ВЕЛИКОЇ ІСТОРІЇ

Одним з тих, хто до останніх днів свого життя не полишав справи служіння рідному народу, був Іван Іванович Огієнко, уродженець Житомирщини. І.Огієнко займався дослідженням практично всіх сфер духовного життя свого народу – питань мови, культури, історії... Відродження нації ж він пов'язував з конкретними особистостями.

Серед таких особистостей і сучасників Івана Огієнка був Тарас Боровець, під керівництвом якого був національний рух опору на півночі Житомирщини, який з початком німецько-радянської війни організував його в "Поліську Січ" – своєрідну повстанську військову організацію в тилу ворога.

Оскільки мемуарна література Т.Бульби-Боровця, видана на Заході, а саме: "Кредо революції" (Париж, 1946), "Збройна боротьба України (1917-1950)", "Армія без держави" (Вінніпег, 1981) – має суб'єктивний характер, то основними джерелами для вивчення його національно-повстанської діяльності є документи німецьких, радянських і партійних архівів, а також документальні матеріали ОУН-УПА. Значна частина цих матеріалів, де згадується "Поліська Січ", вже упорядкована і видана істориками В. Косиком [1, 9-357] та В.Сергійчуком [2, 8-294].

У діяльності "Поліської Січі" є багато дискусійних та малодосліджених питань, зокрема щодо її утворення та чисельного складу, який у різних джерелах наводиться по-різному (від 2-х до 10-ти тис. чоловік). Ускладнює роботу дослідників і те, що про її внутрішнє життя немає ґрунтовних свідчень.

У серпні 1941 р. підрозділи "Поліської Січі" переходять колишній радянсько-польський кордон. 21 серпня вони оволодівають Олевськом та поширюють свій контроль на значну територію півночі Житомирської області. 21 серпня 1941р. в Олевську було урочисто проголошено "Поліську незалежну республіку". Т.Боровець після початку війни підписується подвійним прізвиськом – Тарас Бульба-Боровець. У документах Житомирського облдержархіву говориться, що Т.Боровець був керівником особливої частини української міліції, яка в листопаді 1941р. була розпущена. Її завданням було знищувати партизанський рух в околицях Олевська й Сарн [3, 4].

Неоднозначно висвітлюється також і питання про розпуск "Поліської Січі" (15 листопада 1941р.) та її участь у діяльності УПА.

М.Лебедь перейменовує у цей час військові сили ОУН на "Українську Повстанську Армію", що призводить до утворення у березні 1943 р. двох УПА. Керівником новоутвореної організації згодом стає Роман Шухевич. Майже всі частини Бульби-Боровця були залучені до УПА Романа Шухевича, за винятком незначної кількості вояків, які продовжували свою діяльність під назвою "Українська Народна Революційна Армія" (УНРА).

Анотація

У статті порушуються питання: утворення "Поліської Січі", її діяльності та ролі як зародка майбутньої Української Повстанської Армії (УПА).

Fundamental questions of this article are: creation of "Poliska Sich", its activity and its role in the formation of the Ukrainian Insurgent Army (UIA).

Література

1. Косик В. Україна в Другій світовій війні у документах. Збірник німецьких архівних матеріалів (1942 – 1943). Т. 3. – Львів, 1999.
2. Сергійчук В. ОУН – УПА в роки війни. Нові документи і матеріали. – К., 1996.
3. Державний архів Житомирської області. – Ф. 1151. – Оп. 1. – Спр. 14.